

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاښد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم ویر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ملک الشعراء

استاد محمد نسیم "اسیر"

آب از سر پریده

شعری ست که به استقبال از شعر زیبای «رهی معیّری» به طنز و مُطایبه
سروده شده است. مطلع غزل رهی معیّری:

لاله داغ‌دیده را مانم

کشت آفت رسیده را مانم

بی تو، توت تکیده را مانم	رنگ از رخ پریده را مانم
پیش خوبان ز بس که رسوایم	یخن چاکدیده را مانم
بس که از خلق طعنه ها دیدم	لقمه نیم جویده را مانم
من به وقت گرفتن چوکی	ممسک روزدیده را مانم
بر سر رتبه و به وقت سجل	دل گزدم گزیده را مانم
در تملق به سان بادنجان	روی بشقاب چیده را مانم
چون خمّذک به رشوه بگرفتن	خون مردم مکیده را مانم
پیش تفتیش در سؤال و جواب	پهلوان خَـویده را مانم
کار و باری نیاید از دستم	کنج پیئو لمیده را مانم
چرخ بسته ست دست و پایم را	تار جـولا تنیده را مانم
رفته ام تا گلو به قرض فرو	آب از سر پریده را مانم

مفلسی بس که رخ نموده به من گف دست پفیده را مانم
نیستم در خور نوازش چرخ آب «از رخ چکیده» را مانم
سلی دهر دون خرابم کرد باغ «آفت رسیده» را مانم
در جوانی سپیدمو گشتم گلل پائیز دیده را مانم
رفته یاران ز دور و پیش مرا مرد فرد و جریده را مانم
کس به من هیچ اعتناء نکند سخن ناشنیده را مانم
دل ربوده ز خلق، شعر ترم میوه نورسیده را مانم

بس که گویم "اسیر" عیب همه
بم از هم کفیده را مانم

(م. نسیم «اسیر» - کابل عزیز، پنجم عقرب ۱۳۳۳ هـ.ش)